

- 3) Sprawa zostaje przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2012 r. — Samskip Multimodal Container Logistics przeciwko Komisji

(Sprawa T-166/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja w sprawie udzielenia wspólnotowej pomocy finansowej w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko — Program Marco Polo II — Rozwiązanie umowy o udzieleniu dotacji i ostateczne odstąpienie od projektu — Utrata interesu prawnego — Umorzenie postępowania)

(2012/C 165/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samskip Multimodal Container Logistics BV (s-Gravenzande, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci K. Platteau, Y. Maasdam i P. Broers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (K. Simonsson, pełnomocnik wspierany przez adwokatów J. Graystona i P. Gjørtlera)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 580 z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie pomocy finansowej na rzecz projektów działań złożonych w 2009 r. w ramach procedury selekcji programu Unii Europejskiej „w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko” (program Marco Polo II), w zakresie w jakim w decyzji tej wybrano wnioski TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6 dotyczący projektu G2G@2XL do zapewnienia finansowania w kwocie wynoszącej 2 190 539 EUR.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa cztery piąte kosztów poniesionych przez Samskip Multimodal Container Logistics BV i cztery piąte kosztów własnych.
- 3) Samskip Multimodal Container Logistics pokrywa jedną piątą kosztów poniesionych przez Komisję i jedną piątą kosztów własnych.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2012 r. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie

(Sprawa T-509/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające powzięte wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Właściwość Rady — Nadużycie władzy — Wejście w życie — Brak mocy wstecznej — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Naruszenie prawa — Pojęcie wsparcia przy rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Błąd w ocenie)

(2012/C 165/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci F. Esclatine i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i É. Cujo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25) oraz decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 218, s. 81) i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Sąd nie jest właściwy do orzeczenia w przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego.
- 2) Stwierdza się nieważność:

— decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;
- decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;
- rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007,

w zakresie, w jakim dotyczą one Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran.

- 3) Skutki decyzji 2010/413 w brzmieniu zmienionym decyzją 2010/644 zostają utrzymane w mocy wobec Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran od chwili wejścia tej decyzji w życie dwudziestego dnia po jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do czasu, gdy stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 961/2010 stanie się skuteczne.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran.
- 5) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010

Wyrok Sądu z dnia 25 kwietnia 2012 r. — Brainlab przeciwko OHIM (BrainLAB)

(Sprawa T-326/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Słowny wspólnotowy znak towarowy BrainLAB — Brak wniosku o przedłużenie rejestracji znaku towarowego — Wykreślenie znaku towarowego po wygaśnięciu prawa z rejestracji — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Artykuł 81 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 165/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brainlab AG (Feldkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Manea, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1596/2010-4), dotyczącą przedstawionych przez stronę skarżącą wniosków o przywrócenie stanu poprzedniego i o przedłużenie rejestracji znaku towarowego BrainLAB.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 15 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1596/2010-4).
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 24 kwietnia 2012 r. — Leifheit przeciwko OHIM (EcoPerfect)

(Sprawa T-328/11.) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EcoPerfect — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 165/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leifheit AG (Nassau, Niemcy) (przedstawiciel: G. Hasselblatt, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 marca 2011 r. (sprawa R 1658/2010-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego EcoPerfect jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Leifheit AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2012 r. — AX przeciwko Radzie

(Sprawa T-196/11)

(2012/C 165/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AX (Połock, Białoruś) (przedstawiciel: M. Michaluskas, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej